

МОДУЛИ 5

Мавзӯи лексия: Таълимоти Л.С. Виготский доир ба инкишофи психика.

Нақша:

1. Таълимоти Л.С. Виготский доир ба омӯзиши фанни психологияи бачагона.
2. Назарияи ташаккули функцияи олии психика.
3. Инкишофи психика ва таълим.
4. Масъалаи таълим ва инкишофи психика аз нигоҳи Л.С. Виготский.
5. Аҳамияти назариявӣ ва амалии концепсияи инкишофи фаҳангӣ-таърихӣ дар илми психология.

Дар психологияи бачагона як катор масъалахое мавҷуданд, омӯзиши он хеле муҳим аст.

Виготский назарияи икишофи маданияи кудакро қор қарда баромада муайян қардааст, ки:

- I. Инкишофи фарҳанги - маънави бо роҳи интериоризатсия ба амал меояд. Мафҳуми «интериоризатсия»- раванди мубаддал гаштани амалиёти зоҳири (амали ва иҷтимоӣ) ба амалиёти ботини, фикри (кутоҳқардашуда ва автаматикӣ)
- II. Мухит ё худ вазъи иҷтимоӣ дар инкишоф чун шароити муҳим баромад мекунад.
- III. Таълим инкишофро пеш мебарад.

Инкишофи фарҳанги- маънавиро Виготский қор қарда баромадааст. Кудак дар вазъи ё муҳити иҷтимоӣ, муҳити сунъӣ, муҳити бехатар ба дунё меояд. Аз худ қардани муносибати фарҳанги- маънави ин вазифаи кудак ба ҳисоб меравад, яъне кудак бояд забон, рафтор, муошират, фаъолияти он ҷамъиятро омӯзад. Муносибати фарҳанги- маънави берун аз кудак мавҷуд аст ва кудак онро ҳаҷун вазифа, мақсад барои инкишоф қабул мекунад. Равади инкишофро Виготский дар аз худ қардани муносибати маданияи меҳид. Дар олами ҳайвонот муносибати фарҳанги- маънави мавҷуд нест, ҳайвонҳо ба муҳит мутобиқ шуда (ба иқлим, ба шароити зист) бо мақсади зинда мондан худро дигаргун месозанд (пашми бисёр мебароранд, рағгани қабати пушт зиёд мешавад, рефлексии худмуҳофизаткуни мустаҳкам мешавад). Онҳо аз руи инстинкт амал мекунанд. Инсон бошад, баръақс муҳитро дигаргун менамояд, дар фаъли хунук ба худ ҳона месозад.

Ба раванди азхудкунии муносибати фарҳанги- маънави дохил мешавад:

- a) Азхуд намудани олотҳо
- b) Азхуд намудани аломатҳо.

Олотхо воситахое мебошанд, ки барои дигаргун сохтани мухити берунаи атроф истифода бурда мешавад. М-н: бо каланд заминро нарм мекунад.

Аломатҳо воситахое мебошанд, ки дохилан психикаи одамро тағир менамояд, яъне аломат ба идора ва назорат намудани психикаи инсон равона карда шудааст. Аломатҳо аз тарафи одамон барои одамон тартиб дода шудааст. Аломатҳо танҳо одамон мефаҳманд. Масалан: забон, нутқ, алифбо, мафҳумҳои математики чароғак, аломатҳои роҳ ва ғайраҳо.

Барои муайян намудани нақши аломат дар инкишофи психикаи Виготский ба омӯзиши маводҳои таърихи шуруъ кард ва инкишофро дар филогенез дида баромад, яъне инкишоф аз сода то мураккаб дар раванди таърих чи гуна суръат мегирад.

Дар зинаҳои паст одам чи будани ададро наметонист аз ин ру бо ёрии ашёҳо микдорро муайян мекард. М-н: сангҷаҳо, тугунҳо. Бо ёрии санҷа микдори гусфандонро муайян мекард, барои ба хотир гирифтани тугунҷа мебаст, (барои дар хотир нигоҳ доштани аксарияти одамон дар кафи даст аломатҳои «+» мегузоранд). Аломатҳо психикаи одамро назорат менамояд:

1. Аломат инсонро вазифадор мекунад, ки маълумотро ба хотир гирифта ба дигарон гуфта диҳад.
2. Одам аломатҳо бошуурона фаҳмида мегирад, яъне аломатҳо имконият медиҳанд, ки пурра фаъолиятҳои маърифатиашро (идроқ, хотир, диққат, нутқ, ҳаёл, амалҳои тафаккур) одамон идора ва назорат намоянд. Масалан: инсон якҷанд забонро аз худ мекунад, аммо озодона танҳо бо 2-3 забон гап мезанад ва дар вақти гап задан калимаҳои мувофиқро интихоб мекунад; дар мактаб чадвали қаратро аз худ карда буд ва дар вақти лозими онро дуруст истифода мебарад. Виготский қайд мекунад, ки омӯзиш ва ташаккули аломатҳо асоси инкишофи фарҳанги-маънавии инсонро муайян менамояд. Омӯзиши аломатҳо психикаи инсонро тағир дода, барои назорат кардани фаъолиятҳои психикии худ иҷозат медиҳад.

Раванди инкишофи аломат дар онтогенез. Азхуд намудани аломатҳо дар филогенез нишон дод, ки аломат робитаи байни психика ва одамро қанда мекунад, яъне дар байни ҳикоя ва хотир санҷа ё тугунҷа меистад ва хотир ба он тугунҷа таъҷиб мекунад. Муносибати одам нисбати одам ба воситаи аломатҳо ва маданият муайян мешавад. Виготский дар онтогенез инкишоф ёфтани аломатро низ омӯхтааст. У нишон медиҳад, ки қуддат дар давраи тифли бо нутқ нею бо имою ишора муошират мекунад ва азхуд намудани аломат аз тарафи қуддат чунин сурат мегирад:

- ✓ аломатҳо берун аз қуддат дар дигар одамон мавҷуд аст. (нутқ)

- ✓ аз аломат истифода бурданро калонсол ба кудак меомузонад. Масалан истифодаи нутк, ишора. Кудак барои гирифтани бозича даст дароз мекунад, аммо гирифта наметавонад. Модар, ки ин лахза аз назди кудак мегузашт дасти дарозкардаи кудакашро дида бозичаро гирифта медихад. Дастии дарозкардаи кудак ишора барои калонсол хисоб мешавад на барои кудак. Калонсол мазмуни харакаи дасти кудак мефаҳмад. ишораро калонсол мефаҳмад, кудак намефаҳмад.
- ✓ Кудак аломатро барои муошират кардан бо дигар одамон истифода мебарад. М-н: бо ангушт ишора карда «те» мегуяд. У барои дигар одам ин калимаро истифода бурд.
- ✓ Кудак аломатро барои идора кардани рафтори худаши истифода мебарад.

Хусусияти инкишофи кудак чунин шакл мегирад: кудак аввал муносибати фарханги- маънавиро аз худ карда ва баъд ба атроф муносибат менамояд.

Масъалаи дигар ин масъалаи таълим ва инкишоф мебошад, ки доир ба ин Виготский назарияи худро пешниҳод менамояд.

Ба ақидаи у инкишофи кудак ҳамон вақт пеш меравад, агар муносибати фарханги- маънавиро аз худ карда бошад. муносибати мадани танҳо бо роҳи таълим азхуд карда мешавад. Дар аввал калонсол ба кудак ёд медихад, ин амал дар якҷояги сурат мегирад, минбаъд кудак худаши мустакилона амалхоро иҷро мекунад. Дар ин маврид дар инкишофи кудак чахиш ба вучуд меояд. Ба ақидаи Виготский таълим инкишофро аз кафоии худ мебарад, аввал таълим ва баъд инкишоф. Масалан кудак бо ёрии калонсол нуткро меомузад.

Аммо дар синни сесолагии вақте, ки кудак пурра нутро азхуд мекунад чахиш дар инкишофи кудак ба мушоҳида мешавад: шакли калимагии тафаккур, хотир пайдо мешавад. Аз ин ру таълим шакли асосии азхуд намудани муносибати фарханги- маънави ба хисоб меравад. Таълим чӣ гуна бошад инкишоф низ ҳамон хел мешавад.

Аммо на ҳама гуна таълим инкишофро аз кафоии худ мебарад. Танҳо ҳамон таълим инкишофро аз кафоии худ бурда метавонад, ки агар кудак барои худ чизии навро гирифта бошад, рафтор ва амали уро дар оянда тағйир диҳад. Масалан тарзи кашидани хонаро калонсол нишон медихад кудак минбаъд расмӣ хонаро кашада ба он зинапоя, тиреза ва гайраҳоро илова мекунад.

Хусусиятҳои пешбарандаи таълимдар инкишофи психика дар он ифода меёбад, ки амалҳои навро, ки бо ёрии калонсол иҷро мешавад, минбаъд мустакилона аз тарафи худ кудак иҷро мешавад. Фарқияти байни иҷроии амалҳои якҷояи кудак калонсол ва амалҳои мустакилонаи кудакро Виготский «минтақии наздиктарини инкишоф психика» номида буд.

Калонсол бо дастгирии начандон мухим кудакро ба минтакаи инкишоф меорад. Ва минъбад кудак худаш мустакилона ичро кардани супоришро ёд мегирад. Бо ин рох инкишофи кудак пеш меравад.

Дар ин бора дигар олими шинохта Жан Пиаже акидаи худро пешниҳод менамояд ва мегуяд, ки инкишоф пеш аз таълим меистад, яъне дар кудак аввал фаъолиятҳои маърифати инкишоф меёбанд ва баъд вобаста ба инкишоф кудакро меомузонанд. Жан Пиаже инкишофро чун протсеси фарди (индивидуали) муайян карда буд. Инкишофро чун протсеси ботини мефаҳмид. (барои навиштан аввал бояд дастони кудак инкишоф ёбад ва баъд навиштанро меомузонанд). Протсеси инкишофро мо дида наметавонем танҳо натиҷаи инкишофро мебинем. Инкишоф барои таълим имконият фароҳам меорад. Таълим ба дараҷаи инкишофи кудак мувофиқ гардонда мешавад.

Аз руи назарияи Виготский таълим пеш аз инкишоф меояд, чунки у ин масъаларо аз ҷиҳати иҷтимоӣ омӯхта буд. (кудак муносибатҳои маданияро бояд омӯзад, чунки у дар байни одамҳо ба воқеа мерасад ва он ҷизе ки ба одам хос аст, онро аз худ мекунад гап мезанад, бо кошук хуроқ мехурад, дар руи ҷойҳои тоза мехобад ва ғайра).

Таълим ба инкишофи кудак роҳ мекушояд. Дар психология 2 намуди таълим муайян карда шудааст:

- Бемаксад, идоранашаванда
- Бомаксад, идорашаванда

Таълими идоранашаванда худ аз худ ба вуҷуд меояд, яъне барои ин намуди таълим барномаи махсус мавҷуд нест. Мисол. Кудак гап заданро аз қадом вақт оғоз кард ё роҳгаштанро аз қай сар кард ҳеч қас муайян карда наметавонад. Ин вобаста ба хусусиятҳои инкишофи ҳар як фард аст. Барои роҳгаштан кудак аз ҷиҳати ҷисмони ва психики бояд тайёр шавад. Ва ягон калонсол ба кудак роҳгаштанро намеомузонад. Танҳо шароит муҳаё сохтан мумкин аст. Масалан агар дар давраи тифли бо кудак гап занем кудак яқубқабора дар 9 -10 моҳаги гап мезанад.

Таълими идорашаванда, бомаксад аз руи барномаи махсус гузаронида мешавад. Мисол. Таълими ҳисоб, савод-хондан, навиштан.

Аз руи акидаи Виготский кудакҳои хурдсол аз руи барномаи шахсии худаш таълим мегирад, мактабхон аз руи барномаи мактаби таълим мегирад.

Дар таълим давраҳои мусоид, мувофиқ мавҷуданд, ки кудак бе мушкили хондан ва ё нутқро аз худ мекунад. Ин давра дар психологияи бачагона давраи сензитиви номида мешавад. Дар ин давра сифатҳои маънави-психологии кудак дар рафти таълим ва тарбия ташаккул меёбад. Дар 1,5 то 3 солаги кудакон нутқро аз худ мекунанд, дар 6-7 солаги кудакон хондану навиштанро дар муддати кӯтоҳ аз худ мекунанд. Танҳо дар

даврани сензитиви барои азхуд кардан табиат ба кудак вақт чудо мекунад.

Аз ин ру ба ҳисоб гирифтани хусусиятҳои синнусоли ва имкониятҳои сензитивии кудак яке аз шароитҳои бомуваффақият аз худ намудани маводи таълими ба шумор меравад.